

Universitätsbibliothek Paderborn

**Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot
Eisleben**

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Van S. Maria Magdalena, van een vvaerachtige penitentie, saluinge ende
goeden vville. Dat XLVII. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

§37. Het IIII. Boeck vanden invloet des

tot dage/van ure tot ure sout heyligh gemaect
worden/ende bereydt tot de ewighe salicheyt.
Ouerlegt dat ick op dien dagh als ic die glorie
(daer ic my nu in verblhyde) vertreugh/soo niet
gewart en werde/ gelijc ic nu vereert wordt van
alle de werelt/maer veel eer wertic versinaeyt/
en van elc een wertic als ellēdigh geacht. Waer
om betrout/ want ghy sult ooc sonder twijfel
dit leuen geluckelijc eynden/genietende sonder
eynde de genoechlycke omhelsinghen vanden
onsterfelyken Brupdegom / inde glorie vande
ouerhemelsche welvrytgheden / die noch ooghe
ghesien en heeft / noch oore ghehoort/noch in
herte der menschen geelommen iss/ die bereydt
gemaect is voor die Godt heminnen.

Van S. Maria Magdalena,van een vvaerachtige
penitentie,saluinge ende goeden vville.

D A T X L V I I . C A P I T T E L .

DEN Feestdagh werdt ghehonden vande b
minster Jesu Christi / de salighste Marias
Magdalena/ en onder de vesperen so veropen-
baerde haer de vriendinne Christi met soo veel
gouwe blommen die onweerdeelijc bloncken/
ende met so veel costelijcke gesteenten vercierd/
alsse wel eertsts met blecken der sondē besmet
geweest was. En staende aan de rechter handt
vande Sone Godts / scheens door den luyster
van haer glorie het heel hemelsch Vaderlandt
wonderlijck te verlichten/ende de Heere Jesu
haer lieffelijc houwendt met haer kinnekē/die
wasse liefde betoonende met dese woorden.
Waer dooz dest in den Geest geleert werdt dat
door de gouwe blommen de goedertierenheit
hande berinherticheyt beduydt werdt/ waer
dooz de Heere haer vermhertelijck haer sondē
vergeuen

vergeuen heest. Dooz de gesteente de weerdicheit
penetētie/ waer mede sy dooz het medewerke-
ken vande gracie Godts de wercken van haer
sonden afgewassen heeft. Maer onder de
Metteinen soose op de woorden en draeyingen
die ter eeran vande salige Maria Magdalena
gesongen werden/ haer becommerde ter eeran
Godts/ soo batse de salige datse voor haer ende
ooc voor andere die haer beuolen waren/ soude
bidden. Ende Maria Magdalena voorts co-
mende is gevallen aen de voeten des Heeren/
die soetelycs cussende / en daer na die met haer
handen opheffende maecte die sos ghereet dooz
haer verdiensten voor alle de gene die daer toe
wilden gaen/ dooz een waerachtige penitentie.
Waer ouer dese ooc deuotelyc aencomede custe
de selfste heylighste voeten opt vriendelijckste/
seggende: Siet heere/ ick offere v nu de swaric- Hoe dat-
heden van alle uwe dienstinaeghdē die my be- men de
uolen zyn / en daer mede wassche ic v salighste voete des
voeten af. Waer op de Heere: Ghy hebt wel en Heeren
opt bequamelijcke van haerlieden wegē mijn moet
voeten ghewasschen/ ende nu seght haerlieden vvalschēn
daer ghy voor gebedē hebt dat sy die met haer- droogen,
lieden hary drooghen/ cussen/ ende niet salue vaghen,
saluen. Dooz welcke woorden sy verstaen heest cussen, en
dyp dingen daerse na moesten trachten. Ten saluen.
eersten datse te weten: met haerlieden hary de
voeten des Heeren droogende neerstelijc ouer-
dencken en ouer-rekenē / oft sy yet onder haer-
lieden beswaernis vindē dat tegen Godt soude
zyn/ oft dat haerlieden soude van Godt wen-
den/ ende daer in haertse haerlieden meyninghe-
so stieren tot Godt/ datse om sulcs te verbeterē
haerlieden seluen geerne souden genen om alle
tegenspoet te verdzagen. Ten tweeden/ datse
voor

582 Het III. Boeck vanden invloet des

voor de kuskens vande heylighste voet te vol-
ken ende gerustelijc vertrouwen op de getrouste
goedertieren heyt Godts/dat hy haerliedē lich-
telyc sal vergeuen t'gene waer van sy oprechte-
lijc leertwesen hebben. Ten derden datse als
voor de salvinge met een volcomen wille voor
haerlieden neuuen/ alle dat Godt teghen is na
haerlieden vermoegen geerne te schouwen. En
de Heere die heeft daer by gevoeght. Hebdy ooc
genoechte my die salvinge te genue die ghy leest/
dat de selfste deuote vrouwe ouer myn hooft
wigestort heeft (waer dooz het heel hups oock
is vervult geworden dooz den reuck) weet soo
wanneer ghy de waerheyt sult beminnen/dat

De salvin ghy dan dat seer betrouwlycker sult hebben:
ghe des want so wic de waerheydt lief heeft/ en om die
Heerten is dooz te staen/somtryken sijn vrienden verliest/
de liefde oft in eenige swaricheydt comt/oft hem seluen
des vvaer inden arbeydt steect/ die stort gereckelijc die op
heys en de broc- ghebroken costelijcke salt-busse wt ouer myn
derlijcke hooft. Waer dooz ooc het hups verbult wordt
vermanin vanden reuc:Want hy wordt een exemplel van
ghe.

het goet / als hy die een ander beneersticht te
verbeteren/ Lyuerder wordt van gebrekē. Als
hy sozchuldigher wordt int toesien voor hem
seluen/inde dingen daer van hy andere berispt
heeft. En so wordt hy eenen goeden reuc in alle
plaetsen als hy hem seluen beiert/ende andere
ooc mit zijn voorbeeldt sticht. Maer is dat hy
de waerheyt beminnende om die voor te staen
peuers in hem ontgaet als met herder woordi
gedrongen zynde dooz den puer peinant beris-
pēve/ oft anderslins/ t'zyt saechter/ oft te scher-
per alst wel betramen soude hem hebbende/die
sol ic schier by mynen Heimelschen Vader/enda
alle de Heimelsche inwoonders ghetrouwelijc
out

ontschuldigen : gelyck ich Mariam ontschuldicht hebbe / ia ic salt al voor hem verbeteren. En sy seyde daer op : O veere nademael datter staet dat Maria die costelijcke salue cochte / waer mede soude ich v soo aengenamen dienst mogen doen / al oft ick ooc diergelijcke gecocht hadde : De Heere die antwoordde / die my sijnē goeden wille offert in alle dinghen die hy voor hem neemt r mynder liefde wille te volbringe / hoe dat hy ooc daer voor soude moerten arbeiden / ende dat alleenlyk / om dat hy mijnen los soude mogen vervoerderen / die coopt my waerachtelyc de costelijcste ende aengenaemste salue als hy myn eere stellede voor sijn gemac / hem gewilchlijc begeest tot allen onghemack. Al waert ooc dat hy belet zynne sijnē wille niet en coste te weghe bringen.

De daer
vanden
goeden
vville.

Van S. Jacob , vande verdiensten vande Pelgrimage na Compostelle , ende hoe dat de Heylingen vereert worden door de Communie.

DAT XLVIII. C A P I T T E L.

Op den feestdagh vande glorieusen Apostel S. Jacob den meerder / soo heeft hem den selfsten Apostel veropenbaert aē dese Maeght al te eerlyck verciert zynde met de verdiensten van alle de pelgrims die de heylighel Reliquien van sijn lichaem vereeren / waer ouer dese haer seer verwonderende heeft begeert te weten van den Heere / waerom dat hy hem bouen anderz Apostelen met die eere verheren hadde / te weten : dat het volck van verre landen comt met deuoter ueersticheyt om sijn Reliquien te vereeren / dan na de tomben vande Princen der Apostelen Peeter ende Pauwels oft eenigh ander Apostel oft Sanct. De Heere heeft gheant-

OD 4 WOORDT: